

[Holmberg.]

er gennemførlig, synes det nærliggende som en engangsforanstaltning at skubbe alle fremtidige forfaldsdatoer en måned eller mere, eventuelt lade dem være sammenfaldende med de tilsvarende betalingsfrister.

Den enkelte bilejer ville få samme faktiske frist for indbetaling af vægtafgiften, og det offentlige ville få pengene ind i ganske samme takt som hidtil, men man ville undgå en hel del forviklinger og usikkerhed i forbindelse med ejerskifter.

Den fg. finansminister *Ninn-Hansens svar* (4. juli 1969):

Reglerne om afgiftens forfaldstid er fastsat i loven om vægtafgift af motorkøretøjer m. v. (lovbekendtgørelse nr. 160 af 4. maj 1965, som denne er ændret ved lov nr. 140 af 14. april 1966). Jeg henviser til lovens § 6, stk. 1 og 4, samt § 10. Ifølge disse bestemmelser er der ingen mulighed for administrativt at udskyde alle fremtidige forfaldsdatoer en måned eller mere.

Til spørgsmålet skal jeg i øvrigt knytte følgende bemærkninger:

Under den nugældende betalingsordning udsender centralregisteret med assistance af I/S Datacentralen giroindbetalingskortene vedrørende en afgiftsperiode umiddelbart efter ajourføring af EDB-registret efter forfaldstidspunktet, d. v. s. afgiftsperiodens begyndelse.

Tager man som eksempel en afgiftsperiode, der begynder den 1. april, udsendes indbetalingskortene på grundlag af en ajourføring af registret til og med 1. april, for nyregistreringer dog til og med 15. april. Sidste betalingsfrist er den 20. maj. Når forfaldsdatoen for afgiften foreslås udskudt f. eks. fra den 1. april til den 1. maj, må jeg forstå det således, at afgiften for en periode, som begynder den 1. april, skulle påhvile den, der ejer køretøjet den 1. maj. Skal giroindbetalingskortene være udsendt inden 1. maj, må de imidlertid udskrives efter EDB-registret, således som dette foreligger ajourført på et tidligere tidspunkt. Følgen heraf ville være, at en betydelig del af de udsendte indbetalingskort blev sendt til personer, der i tiden mellem registrets ajourføring og den 1. maj har afhændet eller afmeldt deres køretøjer, og som derfor ikke hæfter for afgiften, hvis forfaldstiden som foreslået udskydes en må-

ned. Omvendt vil personer, der i samme tidsrum har erhvervet et køretøj, ikke modtage giroindbetalingskort vedrørende vægtafgiften for dette; derimod vil den rykkerskrivelse, som udsendes efter den sidste rettidige betalingsdag, tilgå den nye ejer, selv om det første indbetalingskort gik til den tidligere ejer. Denne sidste behøver ikke at reagere, fordi opkrævningen kun er tilsendt ham på grund af en brist i systemet.

En udskydelse af forfaldstidspunktet som foreslået ville derfor give anledning til væsentlig større og berettiget kritik af opkrævningsystemet.

Må jeg tilføje, at en afkortning af betalingsfristens længde for at indsnævre perioden mellem forfaldstid og betalingstidspunkt vil medføre ulemper for køretøjs-ejerne og derfor må antages at ville forøge antallet af restancer.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at den i begrundelsen af spørgsmålet fremhævede sætning fra vejledningen på indbetalingskortets bagside „Ny opkrævning for en hel afgiftsperiode vil blive fremsendt, når den nye forfalds dag er passeret“ har relation til opkrævningen af „delafgiften“ for de motorkøretøjer, der ved overgang til centralregistrering skiftede afgiftsperiode, og sætningen vil derfor ikke være anført på de fremtidige indbetalingskort. Endvidere skal jeg oplyse, at den for det enkelte køretøj gældende afgiftsperiode fremgår af giroindbetalingskortet for den sidst betalte afgiftsperiode. Dette indbetalingskort skal ifølge vægtafgiftslovens § 11 medfølge køretøjet. Endelig skal jeg bemærke, at en eventuel restanceinndrivelse altid vil blive påbegyndt hos den på forfaldstidspunktet registrerede ejer (bruger). Pladefjernelse hos en eventuel ny ejer finder først sted, efter at der er givet den pågældende lejlighed til at bringe betalingsforholdene i orden.

Af *Sigsgaard* til udenrigsministeren (27. juni 1969):

„Agter Danmark i lighed med en lang række andre lande at anerkende den nydannede provisoriske nationale regering i Syd-Vietnam?“

Begrundelse.

Baggrunden for, at en række lande allerede nu har anerkendt den nye provisoriske